

Reclamanta mai susține că aceste încălcări au cauzat una după alta pierderea reclamantei întrucât dacă nu ar fi existat, UPS ar fi achiziționat TNT. Potrivit acesteia, dacă analiza concentrării referitoare la prețuri, analiza eficacității, evaluarea competitivității FedEx și evaluarea proximității concurenței nu ar fi fost efectuate eronat, nicio administrație rezonabil de prudentă și de diligentă nu ar fi împiedicat tranzacția propusă.

Potrivit reclamantei, aceasta ar trebui să fie pusă în situația în care s-ar fi aflat dacă decizia nelegală nu ar fi fost adoptată, iar acest lucru s-ar realiza prin despăgubiri în temeiul articolului 340 TFEU.

Acțiune introdusă la 29 decembrie 2017 – Eurofer/Comisia

(Cauza T-835/17)

(2018/C 072/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J. Killick, barrister, și G. Forwood, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1795 al Comisiei din 5 octombrie 2017 (JO 2017, L 258, p. 24);
- dispunerea măsurilor de organizare a procedurii solicitate, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o eroare de drept, ca urmare a deciziei de a nu cumula importurile din Serbia cu importurile din celelalte patru țări care fac obiectul investigației, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o eroare de drept, ca urmare a aprecierii că măsurile de protecție împotriva Serbiei nu erau „necesare”, în sensul articolului 9 alineatul (2) din regulamentul de bază, chiar în lipsa cumulului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, a dreptului la informare al reclamantei și a dreptului său la apărare, precum și pe încălcarea obligației de bună administrare consacrate la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât Comisia a omis să comunice marja de prejudiciu (subcotarea prețurilor indicative) și marja de subcotare în ceea ce privește importurile din Serbia și, în consecință, a refuzat să examineze cu atenție și imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, p. 21).